

אָנער פֿון אַרבי אוריאל זיין

אָרבי
אוריאל

זיין

כותבים לזכרו של אדרי אוריאל ז"ל

אורי, אורי

אורי -
תאמין לי,
רק אנו מגיצים לקברך
אנו ישר בוכים, אה ואצטות

הצולק אכזר

קרן אור שלחת צימק
ורק עצבת וכבר כל הבית
עצוב ורקוב.
כולנו אורג'שים שיש
משהו חסר בבית.

רק אנתנו אומרים מי חסר ונזכרים בקי,
כאשר אומרים לי שיש סרט עצוב,
לא אוכל לראות אותו.
כי אזכר בקי

מהילה בת השמונה

כותבים לזכרו של אדרי אוריא ז"ל

מגילות לאורי

לא עוד פניו החמודות של
בן לקונים.
לא עוד שותף נחמד
למסלולי הטיוולים.
לא עוד ספרים שנבאצים ונקראים
בכמויות.
לא עוד אח אלקטרוני.
וכך, היוק כולנו כאן שחוחים
וזואבים, המרגלים.
עם אחד עשר, אחים, אמא-אבא
לנו ידידים.
כולנו חסרים אותך
וכך גם בלוזאי יהיה תמיד,
ולא יהיה לך תחליף.

הרבה צורות של זבי,
רבות הן המגילות אותן חרצנו
והגשנו ימי חג ושמות.
היום, בלב רוטט נוסף עוד מגילה
והיא לרועה כתמי דמעות - כה נוראה!
הרבה צורות ומגילות יצדנו לך אורי,
לצתיד.
וכה הרבה חשבנו שיהיה כל כך שמח
להגיד.
לחתונה, לשחרור, ואפילו לברית
של נכד, נכדה, לבית אדרי.
אך כביש שחור אכזר ולא אטום
של רשויות טרפו כל הקלפים
נותרו רק התמונות.

כותבים לזכרו של אדרי אוריאל ג"ל

כולנו חסרים אותך
וכך גם בוודאי יהיה תמיד,
ולא יהיה לך תחליף.
לא ננחם גם בצתי'ך
ופצ'ע ישאר לון.

תמיד כואב - תמיד שותת
ואין לנו כיצד ללאוד
איתו לחיות להתאוד,

רבות הן המגילות
רצינו לך - אורי לחרוזי,

נותרנו בלצדיק מרגלים מיותמים
כבה לנו האור, אוי אל
ונגלי.

משפחת אדרי
אחינים, אחיניות
דודים, דודות

כותבים לזכרו של אדרי אוריאל ז"ל

אורי

הכאב לא נשכח
וכפצצ תמיד שם ונפתח.
אובדת בדרכי, לזכרתי
וצצבות נמהלה בכל מה שקרה.

ושם אליך אני פונה
אורי, איך החיים נלקחו ממך
והשארתי אותנו כואבים את אותך
ולא יותר בי כות, כי אהבתי אותך..

ישנם דברים שלא אבין לצולם,
אך בזירה אחד הכל תקם.
חלומות שמקיצים משנתי
בגלל דבר שאבד ונגמר.

עכשיו, אליך אני פונה
אורי, אק החיים נלקחו ממך
והשארתי אותנו כואבים את אותך
ולא יותר בי כות, כי אהבתי אותך.

כותבים לזכרו של אדרי אוריאל ז"ל

על קברו, ביום השלושים

אורי שלנו -

צומדים אנו מול קברך הרצון.
ומסרבים להאמין שאינך צמנו.

אתה שהקרנת אור בבית
שאת סביבתך שבת ביופיק וקסם פניך
הותרת בלבינו כאב וצלבות
והלך מסרב להאמין.

אורי שלנו -

רצית לראות צולם אחר
צולם של פריחה. צולם של שמה.
צולם שכולו טוב
בצולם שכולו צמיצ.

אך הגורל האכזר
לא האיר פניו אליך.

כותבים לזכרו של אדרי אוריאל ז"ל

אורי שלנו -

מי החליט, ולמה? זו השאלה
ואנו אין בפינו תשובה.

זו הדרך שנבחרה עבורך, אורי
אורי אתה שצברת דרך מלחמות
ומבצעים קשים
ונלחמת באומץ ובלי פחד.

אורי שלנו -

חלפת צל פנינו כענן.
טרם פרחת וכבר נבלת,
אך כל זאת כמו נגזר ונחתם.
ברגע שהלכת ידענו
שמכאוב יותר לא תדע,
אך תמיד תזכור
כי פינתך במשפחה צימנו שמורה,
היית צימנו ותשאר צימנו

יהי זכרך ברוך

האחיינית רויטל